ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου **1939** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **219**

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Λ.Π.

		Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δρ.	300	500
2. Διὰ τὸ Τεῦχος Β'	»	200	350
3. Δι'ἀμφότερα τὰ Τεύχη Α' καὶ Β'	»	450	750
4. Διὰ τὸ Τεῦχος Γ'	»	200	350
5. Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α',Β' καὶ Γ'	»	600	1.000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	»	500	850
7. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ' καὶ τὸ Παράρτημα	»	1.000	1.750
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	600	1.000
9. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.500	2.500
10. Διὰ τὸ Δελτίον Βιομ.Ἰδιοκτησίας	»	200	350
11. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀν. Ἑταιρειῶν καὶ Βιομηχαν. Ἰδιοκτησίας	»	1.700	2.900
12. Διὰ τὸ Τεῦχος Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημοσ. Δικαίου κλπ.	»	500	850
13. Δι' ἅπαντα τὰ Τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.000	3.500

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον τῶν Α', Β', Γ' Τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος τοῦ Δελτίου Ἀνων. Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ. Δρ. 10

Δι' ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίον Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας ... . » 25

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν :

1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρ.	300
2) Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	»	10.000
3) Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν..	»	2.000
4) Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ.	»	5.000
5) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ....:.....	»	800
6) Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν.....	»	4.000
7) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.500

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως :

1) Τῶν δικαστ. προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	Δρ.	300

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι γραμματίου παραλαβῆς, ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 1767. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1287)1938.... 1

Α. Ν. 1768. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 11 Μαΐου 1939 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν Α. Ε. τῷ Δημοσίῳ διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως».. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1767. 1939

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1287)1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1287)38, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐκ τοῦ οὕτω κατὰ τ' ἀνωτέρω μειουμένου ποσοῦ τῶν 100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ποσὸν μὲν δραχμῶν 88 ἑκατ. προσαυξάνει τὴν διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1939 — 40 προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 575)37, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1149)38, νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ὁδοποιΐαν πίστωσιν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ 12 ἑκατ. δραχμῶν ποσὸν διατίθεται κατὰ τὸ οἰκονομ. ἔτος 1939 — 40 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 575)37 προβλεπομένων λιμενικῶν ἔργων».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΩ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1768. 1939

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 11 Μαΐου 1939 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν Α. Ε. τῷ Δημοσίῳ διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ ἀπὸ 11 Μαΐου 1939 Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν Α. Ε. τῷ Δημοσίῳ διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως», ἧς τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν Α. Ε. τῷ Δημοσίῳ διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως.

Μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀνδρέα Ἀποστολίδου, κατοίκου Ἀθηνῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα Ἀθηνῶν Α. Ε.», ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ αὐτῆς Διευθυντοῦ κ. Ἰωάννου Ἡλιάσκου, κατοίκου Ἀθηνῶν, συνομολογοῦνται τὰ ἑπόμενα.

Προοίμιον

Κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 6 καὶ 8 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29ης Ἰουλίου 1932 περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν», ἐξεδόθη ἡ ἀπὸ 21ης Μαΐου 1937 πρᾶξις τῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 5665 κυρωθέντος Ν. Δ. τῆς 14ης Ἰουλίου 1932 συσταθείσης Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν, δι' ἧς ἀφ' ἑνὸς καθωρίσθη, ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ κατάστασις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932 δὲν ἐνεφάνιζε παθητικότητα, ἀφ' ἑτέρου ὑπεχρεώθη ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Δημόσιον : α) εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, ξένα χαρτονομίσματα καὶ χρυσᾶ νομίσματα τὰ ἐν αὐτῇ ποσά, εἰσπράττουσα τὸ ἰσότιμον αὐτῶν ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς δραχμοποιήσεως, παραμενούσης οὕτω διαφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑπολογιζομένης εἰς δραχ. 21.076.966, β') εἰς δραχμάς, τὴν διαφορὰν μεταξὺ τιμῆς δραχμοποιήσεως καὶ τιμῆς πραγματοποιήσεως παρὰ τῆς Τραπέζης τῶν ἐν αὐτῇ ἀπαιτήσεών της ἐσωτερικοῦ, ὡς καὶ τῶν ἐπισφαλῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ της, ὑπολογιζομένων εἰς δραχ. 18.842.245 καὶ γ') εἰς χρεώγραφα, Λ. Α. 11.312.28.0 καὶ Δολ. 342.936.61, ἐξ ὧν ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφορὰ ὑπελογίζετο εἰς δρ. 5.640.856.

Πρὸς τούτοις διὰ τῆς αὐτῆς ἄνω ἀποφάσεως ὑπεχρεώθη ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν νὰ παραδώσῃ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως ποσὸν Δολλ. 675.837.13.

Ἤτοι ὑπεχρεώθη ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸ Δημόσιον διαφορὰν ὑπολογιζομένην εἰς δρ. 46.159.067. Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο ἐβεβαιώθη ὡς δημόσιον ἔσοδον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 162.187 ἀπὸ 9ης Αὐγούστου 1937 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἤσκησε τὴν ἀπο 7ης Ἰουνίου 1937 προσφυγήν της, ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Αὐγούστου 1935, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ23)25 Ἰανουαρίου 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ἐξεδόθη ἡ ὑπὸ 25ης Φεβρουαρίου 1938 Γνωμοδότητις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Πανσπούλου, Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, Γεωργίου Μαντζαβίνου, Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ξενοφῶντος Ζολώτα, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἡ Γνωμοδότησις αὕτη ἐτύγχανεν ἀπαραίτητος διὰ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ ταύτης δὲ ἡ Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ διετύπωσε τὰς γνώμας της ὑφ' ὅλων τῶν σημείων τῆς προσφυγῆς τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

Ἀκολούθως ἐπελήφθη τῆς προσφυγῆς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐξέδοτο δὲ συναφῶς τὴν ὑπ' ἀριθ. 563)1938 ἀπόφασίν του, δι' ἧς δέχεται ἐν μέρει τὴν προσφυγὴν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ μεταρρυθμίζει τὴν ὡς εἴρηται πρᾶξιν τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν, κατὰ τὰ ἑξῆς σημεῖα :

Α'.) Ὡς πρὸς τὴν ἐξεύρεσιν τῆς παθητικότητος τῆς εἰς συνάλλαγμα καταστάσεως τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

1) Διαγράφει ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τὸ ποσὸν τῶν Δολλ. 335.000, διότι δὲν ὑφίσταται ἀπαίτησις ἴσου ποσοῦ κατὰ τῆς Τραπέζης BANK OF ATHENS TRUST COMPANY.

2) Μειοῖ τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν τῆς ἰδίας Τραπέζης ἀπὸ Δολλ. 648.409.88 εἰς Δολλ. 335.000, ἤτοι κατὰ Δολλάρια 313.409.

3) Μειοῖ τὴν βάσει τῶν κατὰ τὴν 26)4)1932 τιμῶν ἀξίαν τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα χρεωγράφων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κατὰ Δολλ. 60.000.

4) Διαγράφει ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ ποσὸν Δολλ. 11.970.18, ἀντίτιμον πωληθεισῶν ὁμολογιῶν δανείου ὑδρεύσεως.

Οὕτω δὲν ἐν ᾧ διὰ τῆς καθ' ἃ εἴρηται ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν ἡ εἰς συνάλλαγμα κατάστασις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐφέρετο ἐνεργητικὴ κατὰ ποσὸν Δολλ. 413.409.41, κατόπιν τῶν ἄνω

μεταβολῶν ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀποβαίνει παθητικὴ κατὰ ποσὸν Δολλ. 306.970.15.

Β') Ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφορῶν.

1) Διαγράφει ποσὸν Λ. Α. 10.812-2-8 ἐκ τῶν εἰς Λίρας Ἀγγλίας ὁμολογιῶν τοῦ Δανείου Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς δραχμοποιηθὲν.

2) Διαγράφει τὴν διάταξιν περὶ ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν πρὸς παράδοσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τῶν ἐκ Δολλ. 675.737.13 ἐμβασμάτων της πρὸς τὴν Τράπεζαν «BANK OF ATHENS TRUST COMPANY», διότι δὲν κέκτηται ἀρμοδιότητα τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ κρίνῃ καὶ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης, ὑπαγομένης ἐν τοσούτῳ εἰς τὰς κειμένας διατάξεις περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος.

Οὕτω, κατὰ τὴν ὑποστηριζομένην ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἄποψιν κατόπιν τῶν ἄνω μεταβολῶν, αἵτινες ἐπῆλθον διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ διαφορὰ ἐκ δραχμοποιήσεως, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν συναλλάγματος τῆς 15ης Ἀπριλίου 1939, προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς :

α') ἐκ τῆς ἐκχωρήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος	Δρ.	22.313.870.79
β') διαφορὰ ἐκ τῶν εἰς συνάλλαγμα ἀπαιτήσεων	»	19.766.737.11
γ') διαφορὰ ἐξ ἐπισφαλῶν στοιχείων ἐνεργητικοῦ	»	528.581.85
δ') διαφορὰ ἐκ χρεωγράφων εἰς συνάλλαγμα	»	5.682.982.33
Σύνολον	»	48.292.172.08
Μεῖον ἀναγνωριζομένης παθητικότητος, Δολλ. 306.970.15 πρὸς δρ. 22.50.	»	6.906.885.--
Τελικῶς προκύπτουσα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφορὰ	»	41.385.287.08

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἠξίωσε τὸ Δημόσιον νὰ αὐξηθῇ :

1ον) Κατὰ δραχ. 5.068.805, λόγῳ διαφορᾶς 125.308.50 Λιρῶν Τουρκίας, ἃς ἐν ᾧ ἡ πρᾶξις τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν εἶχε χαρακτηρίσῃ ὡς ἐξαιρουμένας τῆς δραχμοποιήσεως, ἐν τούτοις ἀνεγνωρίσθη, ὅτι θὰ πληρωθῶσιν ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ ταῖς τιμαῖς τῆς δραχμοποιήσεως.

2ον) Κατὰ δραχμὰς 4.704.097, ὡς διαφορὰν ἐπὶ ποσοῦ φράγκων Γαλλικῶν 1.870.668.86, συμφώνως τῇ διατάξει τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αὐγούστου 1935, καὶ

3ον) Κατὰ δραχμὰς 5. 749.579 περίπου διὰ τόκους πρὸς 7.20 ο)ο ἀπὸ τῆς 24 Μαΐου 1937 μέχρι τῆς 24ης Ἀπριλίου 1939.

Ἤτοι τὸ Δημόσιον ἠξίωσε συνολικῶς παρὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν τὴν καταβολὴν δραχ. πεντήκοντα ἓξ ἑκατομμύρια ἐννεακοσίας ἑπτὰ χιλιάδας ἑπτακοσίας ἑξήκοντα ὀκτὼ καὶ 08)οο (56.907.768.08).

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἀνεφέρθη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παραπονουμένη ὅτι τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐκ καθαρῶς δικονομικῶν κωλυμάτων ἀφῆκεν ἄλυτα ὡρισμένα πραγματικὰ ζητήματα, ὡς τὸ τῶν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεών της, ὡς ἐπίσης διετύπωσεν ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ εὐθὺς ἀνωτέρω προσδιορισμοῦ τῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφορᾶς, ὁ Ὑπουργὸς δὲ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 167.645 ἀπὸ 3ης Σεπτεμβρίου 1938 ἀποφάσεώς του (Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ) κατήρτισεν Ἐπιτροπὴν πρὸς οὐσιαστικὴν ἔρευναν τοῦ ζητήματος. Ἡ οὕτω συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἐξήτασε τὰ παράπονα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, προβᾶσα καὶ εἰς νέαν ἔρευναν τῶν στοιχείων παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν, βάσει δὲ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς νεωτέρας ταύτης ἐρεύνης καὶ κατόπιν μακρῶν διαπραγματεύσεως, τὸ Δημόσιον καὶ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἀποφασίζωσιν, ὅπως διακανονίσωσιν ὡς ἕπεται συμβιβαστικῶς τὰ πραγματικὰ ἐκεῖνα ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐκ δικονομικῶν καθαρῶς κωλυμάτων ἀφῆκεν ἄλυτα τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. ὅλα τὰ λοιπὰ ὑφιστάμενα ἐκκρεμῆ μεταξὺ των ζητήματα τὸ προκύψαντα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων περὶ δραχμοποιήσεως, τέλος δὲ καὶ τὴν ἀπὸ ἐτῶν ἐκκρεμοῦσαν μεταξύ των διαφορὰν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1925 ἀγωγῆς τοῦ Δημοσίου κατὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας πρὸς προστασίαν τῆς Παραγωγῆς καὶ Ἐμπορίας τῆς Σταφίδος, ἀπευθυνομένης ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἀναγνωρίζει, ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 24ης Μαΐου 1937 πρᾶξιν τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ παρ' αὐτῆς ὀφειλόμενον πρὸς τὸ Δημόσιον ποσὸν διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ἀναγκ. Διατάγματος τῆς 29ης Ἰουλίου 1932, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν 15ην Ἀπριλίου 1939 τιμῶν ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ ξένων νομισμάτων, ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἑκατομμυρίων διακοσίων ἐννενήκοντα δύο χιλιάδων ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο καὶ 08)οο (48.292.172.08) ὡς ἀναλυτικῶς ἐν τῷ Προοιμίῳ τῆς παρούσης ἀναφέρεται.

2. Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἀναγνωρίζει ἐπίσης, ὅτι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων περὶ δραχμοποιήσεως ὀφείλει πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ τὰ ἑξῆς ποσά : α') Δραχμὰς πέντε ἑκατομμύ-

ρια ἑξήκοντα ὀκτὼ χιλιάδας ὀκτακοσίας πέντε (Δρ. 5.068.805) ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι πλὴν τῶν στοιχείων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐν ἀρχῇ πρᾶξιν τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν καὶ ἐφ' ὧν τὸ Δημόσιον δικαιοῦται διαφορᾶς ὑφίστανται ἐπὶ πλέον παρ' αὐτῇ κονδύλιον Ὀθωμανικῶν Λιρῶν 125.308.60 ἐξ ἐντολῶν Ὑποκαταστήματός της Γαλατᾶ, αἵτινες ἐν ἀρχῇ ἐλογίσθησαν ὡς ἐξαιρούμεναι τῆς δραχμοποιήσεως, ἐν ᾧ κατόπιν ὑπήχθησαν εἰς ταύτην, δημιουργοῦσαι ἐντεῦθεν τὴν ἄνω ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφοράν, β') δραχ. τέσσαρα ἑκατομμύρια ἑπτακοσίας τέσσαρας χιλιάδας ἐνενήκοντα ἑπτὰ (4.704.097), ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν Γαλλικῶν φράγκων 1.870.668.86, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν αὐτὴν ἄνω πρᾶξιν τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν ὡς ὑφιστάμενον παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, ἐγένοντο ὡρισμέναι τροπαὶ εἰς ἄλλα νομίσματα, ἐφ' ὧν δικαιοῦται διαφορᾶς τὸ Δημόσιον καὶ γ') Δραχμὰς τρία ἑκατομμύρια τετρακοσίας πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας ὀκτακοσίας ἑβδομήκοντα τέσσαρας καὶ 64)οο (3.457.874.64) διὰ τόκους ὑπερημερίας ἀπὸ 24 Μαΐου 1937 μέχρι 24ης Ἀπριλίου 1939, ἐπὶ ποσοῦ δρχ. 25.042.125.36 (Δρ. 58.065.074.08)οο) μεῖον τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης ἀναγνωριζομένης παθητικότητος δραχ. 33.022.948.72).

Οὕτω ἐκ τῆς ἐν τῷ συνόλῳ ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων περὶ δραχμοποιήσεως ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἀναγνωρίζει, ὅτι ὀφείλει πρὸς τὸ Δημόσιον δραχμὰς ἑξήκοντα ἓν ἑκατομμύρια πεντακοσίας εἴκοσι δύο χιλιάδας ἐννεακοσίας τεσσαράκοντα ὀκτὼ καὶ 72)οο (61.522.948.72).

Τὸ Δημόσιον ἀφ' ἑτέρου ἀναγνωρίζει, ὅτι εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δραχμῶν 61.522.948.72 ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δικαιοῦται νὰ συμψηφίσῃ τὴν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον ἀπὸ συμφώνου προσδιοριζομένην διαφορὰν λόγῳ παθητικότητος τῆς εἰς συνάλλαγμα καταστάσεως αὐτῆς κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932.

Ἄρθρον 2.

1. Καθ' ἃ ἀνωτέρω λεπτομερῶς ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς παρούσης ἐκτίθεται, συμφώνως μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἡ εἰς συνάλλαγμα κατάστασις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932 ἐμφανίζεται παθητικὴ κατὰ ποσὸν δολλ. 306.970.15. Λόγῳ ὅμως τοῦ διαπιστωθέντος γεγονότος, ὅτι ἐν αὐτῇ περιελήφθησαν ὡς ἐνεργητικὰ στοιχεῖα καὶ αἱ κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932 ἐπισφαλεῖς αὐτῆς ἀπαιτήσεις ἀνερχόμεναι εἰς Δολλ. 1.169.209.79, τὸ Δημόσιον συνομολογεῖ καὶ ἀποδέχεται, ὅτι ἡ Τράπεζα κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932 παρουσίαζε παθητικότητα ἐν συνόλῳ ἐκ Δολλ. 1.476.179.94 καὶ ὅτι κατ' ἀκολουθίαν δικαιοῦται νὰ ἐκπέσῃ ἐκ τῆς ὡς ἄνω ὑπὲρ αὐτοῦ προκυπτούσης συνολικῆς διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως, ποσὸν δραχμῶν 33.214.050 (Δολλ. 1.476.180 πρὸς δραχ. 2250=δραχμ. 33.214.050). Ἐπειδὴ ὅμως μετὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου καὶ μέχρι σήμερον ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν εἰσέπραξε ποσά τινα ἐκ τῶν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεών της, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων ἀνέρχεται εἰς Δολλάρια 8,493.33, ἔπεται ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον δικαιοῦται νὰ ἐκπέσῃ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκ τῆς ὡς ἄνω προκυπτούσης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου συνολικῆς διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως προσδιορίζεται εἰς δραχ. 33.022.948.72 (Δολλάρια 1.467.686.61)οο πρὸς δραχμὰς 22.50 = δραχμαὶ 33.022.948.72). Οὕτω δὲ μετὰ τὸν συμψηφισμὸν τοῦτον ἀπομένει καθαρὸν πληρωτέον εἰς τὸ Δημόσιον ποσὸν ἐκ δραχμῶν εἴκοσι ὀκτὼ ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων (28.500.000).

2. Τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δραχμῶν 28.500.000, ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις 5 καὶ 6 τῆς παρούσης ἀναφερόμενα ποσὰ τῶν δραχμῶν εἴκοσι πέντε ἑκατομμυρίων (25.000.000) καὶ πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000), τὰ ὁποῖα διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς αἰτιολογίας ἀναδέχεται ἐπίσης νὰ πληρώσῃ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, ἤτοι ἐν τῷ συνόλῳ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντήκοντα ὀκτὼ ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων (58.500.000), συμφωνεῖται νὰ πληρωθῇ ὡς ἀκολούθως :

α') Δραχμαὶ πέντε ἑκατομμύρια πεντακόσιαι χιλιάδες (5.500.000) ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυρωτικοῦ τῆς παρούσης Συμβάσεως Νόμου.

β') Δραχμαὶ πεντήκοντα τρία ἑκατομμύρια (53.000.000) ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἐτῶν εἰς δέκα πέντε ἴσας ἐτησίας δόσεις, τῆς πρώτης πληρωτέας μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 5.500.000. Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου τῶν δραχμῶν 53.000.000 θὰ πληρώνῃ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν τόκον πρὸς τὸ Δημόσιον ἀπὸ συμφώνου καθοριζόμενον εἰς δύο τοῖς ἑκατόν, ὑπολογιζομένου ἀπὸ σήμερον καὶ πληρωτέου κατ' ἔτος μεθ' ἑκάστης τῶν ἄνω δόσεων.

3. Τὸ Δημόσιον δικαιοῦται νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἄμεσον καταβολὴν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν εἴκοσι τριῶν ἑκατομμυρίων (23.000.000), ὑπολοίπου διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δὲν ἐκπληρώσει τὰς διὰ τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐπιστολῆς της πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ Καταστήματα αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Κατόπιν τῶν ἄνω καὶ τῶν διὰ τῶν ἑπομένων ἄρθρων συνομολογουμένων, τὸ Δημόσιον συνομολογεῖ καὶ ἀποδέχεται, ὅτι οὐδὲν πλέον δικαίωμα ἀξίωσιν ἢ ἀπαίτησιν ἔχει ἢ διατηρεῖ κατὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν διὰ διαφορὰν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ δραχμοποιήσεως, ὡς ἐπίσης δηλοῖ ὅτι ἡ ρηθεῖσα ἀπὸ 24ης Μαΐου 1937 ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 563)1938 ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τοῦ λοιποῦ τίτλον πρὸς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, λογιζομένης οὕτω τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν σχέσεων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς παρὰ τῇ δευτέρᾳ τοῦ θεσμοῦ τῆς δραχμοποιήσεως ὡς ὁριστικῆς τελειωτικῆς καὶ ἀμετακλήτου.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τὰς ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις εἰς συνάλλαγμα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν θὰ τηρηθῇ ἰδιαίτερος παρ' αὐτῇ λογαριασμὸς παρακολουθούμενος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν. Κατὰ πᾶσαν δὲ περίπτωσιν εἰσπράξεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοιαύτης ἐπισφαλοῦς ἀπαιτήσεως ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης καὶ ἐφεξῆς ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν Δολλ.1.467.686.61 ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐπὶ ἑκάστῃ εἰσπράξει καταβάλῃ πρὸς τὸ Δημόσιον τοῖς μετρητοῖς πᾶν ποσὸν ὅπερ ἤθελε προκύπτει ὑπὲρ αὐτοῦ συνεπείᾳ μειώσεως τῆς ἐκ παθητικότητος διαφορᾶς αὐτῆς., ἤτοι δραχ. 22.50 (Δραχμὰς εἴκοσι δύο καὶ πεντήκοντα λεπτὰ) κατὰ Δολλάριον.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τῆς καθ' ἃ εἴρηται ἐν Προοιμίῳ ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου 1925 ἀγωγῆς κατὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας πρὸς προστασίαν τῆς Παραγωγῆς καὶ Ἐμπορίας τῆς Σταφίδος, ἀπευθυνομένης δὲ πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους ἐξητήσατο ὡς ὑποκατάστατον τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας ἵνα δι' ὑπόλοιπον δανείου ἐκριζώσεως σταφιδαφυτειῶν κατατεθειμένου παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας, καταβάλωσιν αἱ ἐναγόμεναι καὶ εἰς ὁλόκληρον ἑκάστη εἰς τὸ Δημόσιον Λίρας Στερλίνας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ χιλιάδας ἐννενήκοντα ἐννέα (127.099) ἐντόκως πρὸς 12 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς, ἢ τὸ ἰσάξιον αὐτῶν εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν τῆς Λίρας κατὰ τὸν χρόνον τὸν μεταξὺ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἐξοφλήσεως, ἄλλως ὑποχρεωθῇ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν καὶ καταβάλῃ τὸ ἄνω ποσὸν ἐντόκως καὶ νὰ ἐπικυρωθῶσιν αἱ εἰς χεῖρας τῶν τρίτων Ἐθνικῆς Τραπέζης, Τραπέζης Ἀθηνῶν, Τραπέζης Βιομηχανίας, Α. Σβώλου, Γ. Κυριακοῦ καὶ Γ. Ζωγράφου ἐπιβληθεῖσαι κατασχέσεις, διὰ δὲ τῶν ἀπὸ 20ης Σεπτεμβρίου 1925 καὶ 5ης Ὀκτωβρίου 1925 δύο παρεμπιπτουσῶν ἀγωγῶν του περὶ κύρους τῶν ἐπιβληθεισῶν εἰς χεῖρας τῆς ἐναγομένης Προνομιούχου Ἑταιρείας καὶ τῶν τρίτων Λαϊκῆς Τραπέζης καὶ Γενικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατασχέσεων, ἐξητήσατο νὰ ἐπικυρωθῶσιν αἱ κατασχέσεις αὗται, ἐν γένει δὲ καταδικασθῶσιν αἱ ἐναγόμεναι εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

Μεθ' ὃ παρεμβὰς ὁ Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς διὰ τῶν ἀπὸ 14ης καὶ 22 Ἀπριλίου 1926 προσθέτων παρεμβάσεών του ἐξητήσατο νὰ γίνουν δεκταὶ αὗται καὶ αἱ ἀγωγαὶ τοῦ Δημοσίου καὶ αἱ προτάσεις αὐτοῦ, νὰ ἐπικυρωθῶσιν αἱ ἐπιβληθεῖσαι κατασχέσεις καὶ νὰ καταδικασθῶσιν αἱ καθ' ὧν ἡ παρέμβασις εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

Μεθ' ὃ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τῆς ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1930 καὶ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἀγωγῆς του κατὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἐναγομένων καὶ ἀπὸ ἄλλων κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ἀπόψεων ἠτήσατο, ἵνα διὰ τὸ ὡς εἴρηται ὑπόλοιπον τοῦ δανείου ἐκριζώσεως ὑποχρεωθῶσιν αἱ ἐναγόμεναι καὶ πληρώσωσιν ἀλληλεγγύως ἀδιαιρέτως καὶ εἰς ὁλόκληρον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ποσὸν τῶν Λιρῶν Στερλινῶν 127.099 ἢ τὸ ἰσότιμον αὐτῶν εἰς δρχ. 47.662.125 ἐντόκως πρὸς 12 ο)ο ἕως ἐξοφλήσεως καὶ ἐπικυρωθῶσιν αἱ κατὰ τὴν ἀγωγὴν ταύτην ἐπιβληθεῖσαι κατασχέσεις, καταδικαζομένων τῶν ἐναγομένων εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

Ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ταύτης εἰς ἣν παρενέβη προσθέτως διὰ τῶν προτάσεων αὐτοῦ ὁ Σταφιδικὸς Ὀργανισμός, ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 12955)1930 προδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἐκκρεμούσης ἔκτοτε τῆς δίκης ταύτης, ἐπὶ δὲ τῆς προτέρας ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1925 ὡς ἄνω ἀγωγῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου δικάσαν τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 4739)1926 ἀπόφασίν του δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγὴ ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ τῆς ἐκ τῶν ἐναγομένων Προνομιούχου Ἑταιρείας καὶ ἐτάχθησαν μαρτυρικαὶ ἀποδείξεις εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου κλπ. εἶτα δὲ καὶ αὖθις δικάσαν ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 2081)1928 ἀπόφασίν του δι' ἧς ἐδέχθη τὴν ἀγωγὴν κατὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ὡς ἐν τῇ ἀποφάσει του ταύτῃ. Ἐκκλιθείσης τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἐξεδόθη ὑπὸ τούτου ἡ ὑπ' ἀριθ. 8)1929 ἀπόφασις διὰ ταύτης δ' ἀπερρίφθη ἡ ἔφεσις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἐγένετο δὲ δεκτὴ ἡ ἔφεσις τοῦ Δημοσίου ὡς πρὸς τὴν Προνομιοῦχον Ἑταιρείαν καὶ ὡς πρὸς αὐτὴν ἡ ἀγωγή του. Ἀλλ' ὁ Ἄρειος Πάγος (Τμῆμα Α΄.) διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 32)1930 ἀποφάσεώς του ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἀμφοτέρων τῶν ἐναγομένων Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ Προνομιούχου Ἑταιρείας ἀνήρεσε τὴν ὑπ' ἀριθ. 8)1929 ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν καὶ παρέπεμψε τὴν ἐπὶ τῇ ἐφέσει τοῦ Δημοσίου δίκην εἰς τὸ Β΄. Τμῆμα αὐτοῦ, τὴν δὲ ἐπὶ τῇ ἐφέσει τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν δίκην εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ναυπλίου. Τὸ Ἐφετεῖον Ναυπλίου δικάσαν ἐπὶ τῆς ἐφέσεως τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 155)1931 ἀπόφασίν του δι' ἧς ἀπέρριψε τὴν ἔφεσιν κλπ. ὡς ἐν τῇ ἀποφάσει του. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου ὑπ' ἀριθ. 155)1931 ὡς καὶ τῆς προεκδοθείσης ὁμοίας τοιαύτης ὑπ' ἀριθ. 2081)1928 τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν τὴν ἀναίρεσιν ἠτήσατο ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1932 αἰτήσει της περιεχομένους λόγους, ὁ δὲ Ἄρειος Πάγος ἐπιληφθεὶς ταύτης ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 308)1932 ἀπόφασίν του (Τμῆμα Α΄.) δι' ἧς ἀνήρεσε τὴν ὑπ' ἀριθ. 155)1931 ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου, παραπέμψας τὴν δίκην πρὸς νέαν συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Β΄ Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τὴν κατάλληλον τοῦ Νόμου ἐφαρμογήν. Τὸ Β΄ Τμῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπιληφθὲν τῆς δίκης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 389)1938 ἀποφάσεώς του εὑρέθη ἐν διαφωνίᾳ πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ἄνω ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως γενομένην δεκτὴν γνώμην ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων 987 καὶ 1414 ἐπὶ τῆς προεκτεθείσης διαφορᾶς, δι' ὃ καὶ πρὸς ἄρσιν τῆς διαφωνίας ταύτης παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ΧΜΖ΄ Νόμου.

Ἤδη εἰς τὰ σημεῖα ταῦτα ἱσταμένης ὡς πρὸς τὴν Τρά-

πεζαν Ἀθηνῶν τῆς ἐκ τῶν ἄνω ἀγωγῶν τοῦ Δημοσίου διαφορᾶς ταύτης, τὸ Δημόσιον καὶ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν πρὸς ἀποφυγὴν περαιτέρω δικῶν καὶ ἐξόδων ἐπὶ τῆς ἀμφιβόλου ταύτης ὑποθέσεως συμβιβάζονται ὡς ἑξῆς :

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν πρὸς πλήρη καὶ ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν πάσης ἐν γένει ὑποχρεώσεώς της ἀπορρεούσης ὁπωσδήποτε εἰς βάρος της ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τῶν καθ' ἃ εἴρηται κατ' αὐτῆς ἀγωγῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὡς ἐκ τῶν πρὸς τὴν ὡς ἄνω προνομιοῦχον Ἑταιρείαν λογαριασμῶν της, δέχεται νὰ καταβάλῃ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τμηματικῶς κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης ὁριζόμενα, ποσὸν δραχμῶν εἴκοσι πέντε ἑκατομμυρίων (25.000.000) καὶ νὰ κρατήσῃ δι' ἴδιον λογαριασμὸν τὰ παρ' αὐτῇ καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας φερόμενα περιουσιακὰ στοιχεῖα τὰ ἐκ τῆς μετατροπῆς τῶν ὡς ἄνω Λιρῶν προκύψαντα. Τὸ ποσὸν τοῦτο αἰτίᾳ συναπτομένου ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους συμβιβασμοῦ ἀποδέχεται τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ δηλοῖ πρὸς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν, ὅτι πλήρως ἱκανοποιεῖται δι' αὐτοῦ διὰ τὰς καθ' ἃ εἴρηται ἀπαιτήσεις του κατὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν διὰ πᾶσαν ἐν γένει κατὰ τὰ ἄνω ὑποχρέωσίν της καὶ ὅτι δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀπολύτως ἄλλην ἀξίωσιν ἢ δικαίωμα κατ' αὐτῆς ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄνω ἐν γένει αἰτιῶν καὶ ἐν γένει ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ἀναφερομένης εἰς τὴν Προνομιοῦχον Ἑταιρείαν. Ἀπὸ συμφώνου δὲ τὰ συμβαλλόμενα μέρη καταργοῦσι τὰς μεταξύ των ὡς ἄνω ὑφισταμένας ἐκκρεμεῖς δίκας, συνεπείᾳ τῶν καθ' ἃ εἴρηται ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου 1925 καὶ 6ης Αὐγούστου 1930 ἀγωγῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου κατὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς σταφίδος, ἀπευθυνομένων ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις ἐπὶ συμψηφισμῷ καὶ τῆς ἑκατέρωθεν δικαστικῆς δαπάνης, δηλοῦντος τοῦ Δημοσίου ὅτι αἴρει καὶ ἀνακαλεῖ τὰς ἐπιβληθείσας κατασχέσεις. Τέλος δὲ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δηλοῖ πρὸς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν, ὅτι ὁ Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς οὐδὲν ἀπολύτως δικαίωμα ἔχει ἐπὶ τῶν διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως διακανονιζομένων διαφορῶν, ὡς καὶ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν οὐδὲν τοιοῦτον δικαίωμα ἀναγνωρίζει εἰς αὐτὸν καὶ ὅτι πάντως διὰ τοῦ παρόντος συμβιβασμοῦ καὶ τῆς συνεπείᾳ τούτου γενομένης πρὸς αὐτὸ ὡς ἄνω καταβολῆς καταργεῖται καὶ πᾶν τυχὸν δικαίωμα ἀξίωσις ἢ ἀγωγὴ τοῦ Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ ὡς καὶ αἱ μνησθεῖσαι ἐκκρεμεῖς ἀπὸ 14ης καὶ 22ας Ἀπριλίου 1926 κλπ. πρόσθετοι παρεμβάσεις αὐτοῦ εἰς τὰς ὡς ἄνω δίκας κατὰ τῆς τελευταίας, οὕτως ὥστε ὁ Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς οὐδὲν ἀπολύτως δικαίωμα ἀξίωσιν ἢ ἀγωγὴν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ἀφορμῆς ἔχει ἢ διατηρεῖ κατὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐκ τῶν προεκτεθεισῶν αἰτιῶν οὐδὲ δι' ἔξοδα ἐκ τῶν ἄνω δικῶν καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει ἔναντι τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν τὴν ὑποχρέωσιν πληρωμῆς πρὸς αὐτὴν παντὸς ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἤθελε τυχὸν ὑποχρεωθῇ αὕτη νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν Σταφιδικὸν Ὀργανισμὸν καὶ ἵνα ἀποκατασταθῇ ἐν γένει πᾶσαν ζημίαν της καὶ ὅτι τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνει ἔναντι τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ διὰ πᾶσαν τυχὸν σχετικὴν πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀξίωσιν τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας

Ἄρθρον 6.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δικαιοῦται κατὰ τὸν πρῶτον μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης συμβάσεως ἰσολογισμὸν νὰ ἀποτιμήσῃ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ της, τὰ τυχὸν ἀποτιμώμενα ἐν τοῖς βιβλίοις εἰς μικροτέραν ἀξίαν, εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1938 ἀξίαν, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς τοιαύτης νέας ἀποτιμήσεως προκυψάσης ἐπὶ πλέον διαφορᾶς ἀναλογοῦντος φόρου κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Κώδικος περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων περιοριζομένου εἰς δρ. πέντε ἑκατομμύρια (5.000.000). ὁσηδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ διαφορὰ αὕτη, πληρωτέου τμηματικῶς ὡς ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως προσδιορίζεται.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως προκῦψαν παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν ἀπόθεμα ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ὡς ὑφίσταται τοῦτο κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1938 καὶ ἐπὶ τῇ PARITE τῆς 15 Ἀπριλίου 1939 ἐκ Λιρῶν Ἀγγλίας 48.117-10-7, Δολλαρίων 728.023.88, Γαλλικῶν Φράγκων 703.100.42 καὶ Λιρεττῶν Ἰταλικῶν 108.620.53 καὶ λοιπὰ νομίσματα ὡς ἐν τῇ παραδιδομένῃ καταστάσει ἀναφέρονται, παραμένει παρ' αὐτῇ ἵνα κατὰ τὸ ἑκάστοτε διαθέσιμον αὐτοῦ μέρος χρησιμοποιῆται διὰ τὰ συμφώνως τοῖς Νόμοις περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Νομίσματος ἐμπορικάς της ἐργασίας. Προκειμένου ὅμως περὶ μεταβολῶν εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ἀνωτέρω συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος, σκοπουσῶν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ἀξίας, ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς τὰς μεταβολὰς ταύτας μόνον κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Δημόσιον δικαιοῦται ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προβῇ εἰς ἔλεγχον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀκριβείας τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἀναφερομένου ὡς ὑφισταμένου κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1938 παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν ἀποθέματος ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ζητῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὴν ἐκχώρησιν ἐπὶ τῇ ἑκάστοτε τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ ποσοῦ τοῦ διαθεσίμου ρευστοῦ συναλλάγματος τοῦ ὑφισταμένου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς αἰτήσεως περὶ ἐκχωρήσεως.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δικαιοῦται ὅπως: α') τὸ ποσὸν τῆς ἐκ δραχμῶν 28.500.000 ἀναγνωρισθείσης πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῆς της μετὰ τῶν τόκων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τῆς παρούσης, β') τὰ ποσὰ τῶν δραχμῶν 25.000.000 καὶ 5.000.000 τὰ ὁποῖα κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τῆς παρούσης ἀνεδέχθη νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ γ') τὴν βαρύνουσαν αὐτὴν ἀναλογίαν μετὰ τῶν τόκων ἐκ τῆς ἀναγνωρισθησομένης ἀποζημιώσεως εἰς τὰς ζημιουμένας Τραπέζας, συνῳδὰ πρὸς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α Δ. τῆς 29-7-32 περὶ δραχμοποιήσεως», ὡς προσδιορισθήσεται ἡ ἀναλογία αὕτη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀποσβέσῃ ἐντὸς δέκα πέντε ἐτῶν ἀπὸ σήμερον. Τὸ ἑκάστοτε δὲ ποσὸν τῆς ἐτησίας ἀποσβέσεως θεωρεῖται διὰ τὴν ἐφαρμο-

γὴν τῶν πάσης φύσεως φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ὡς βαροῦνον τὴν χρῆσιν καθ' ἣν πραγματοποιεῖται ἡ ἀπόσβεσις.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δικαιοῦται ὅπως πρὸς μερικὴν ἐξόφλησιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως ἀναφερομένης ὀφειλῆς της πρὸς τὸ Δημόσιον παραδώσῃ τὰς εἰς χεῖρας της ὁμολογίας τοῦ Δανείου Σεισμοπαθῶν Κορινθίας, τὸ δὲ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ ταύτας ἀντὶ μετρητῶν, ὑπὸ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἤθελεν ἐπέλθῃ διακανονισμὸς μετὰ τῶν κατόχων τῶν ἐν λόγῳ ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀπαλλασσομένης τελῶν χαρτοσήμου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ κυροῦντος ταύτην Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1939.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Διὰ τὴν ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ἄρθρον 2.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 5ου τῆς μεταξὺ Δημοσίου καὶ Τραπέζης Ἀθηνῶν, ὡς ἀνωτέρω Συμβάσεως ρυθμιζομένη συμβιβαστικῶς διαφορά, ἀφορᾷ καὶ τὸν Α.Σ.Ο., πᾶσα τυχὸν ἀξίωσις τοῦ ὁποίου ἔναντι τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐκ τῆς ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης σχέσεως καὶ διαφορᾶς, ὡς καὶ πᾶν δικαίωμα ἐξ αὐτῆς ἀπορρέον, θεωρεῖται μὴ ὑφιστάμενον καὶ κατηργημένον.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

Ὅτι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 δυνάμει τῶν §§ 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1013/1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 30 Δεκεμβρίου 1937 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου κειμένων διατάξεων» δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 531 τῆς 31 ἰδίου μηνὸς (Τεῦχος Α') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. Μ 19233 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1937 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευθείσης αὐθημερὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278 (Τεῦχος Β') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, **ὡρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐτησίας συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων** (παλαιῶν καὶ νέων) **τῆς Ἐφημεριδος τῆς Κυβερνήσεως κλπ.**, ἀπὸ δὲ τῆς 16 Ἰουλίου 1938, δυνάμει τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Α. Ν. καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ. 5733 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 145 (Τεῦχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡρίσθησαν καὶ τὰ τέλη τῆς δημοσιεύσεως τῶν κωδικοποιουμένων Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, ὡς κάτωθι:

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΛΠ.

		Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	300	500
2. Διὰ τὸ τεῦχος Β'	»	200	350
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	»	450	750
4. Διὰ τὸ τεῦχος Γ'	»	200	350
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	»	600	1000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	»	500	850
7. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ καὶ τὸ Παράρτημα	»	1000	1750
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀν. Ἑταιριῶν	»	600	1000
9. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν	»	1500	2500
10 Διὰ τὸ Δελτίον Βιομηχ. Ἰδιοκτ	»	200	350
11. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀν. Ἑταιριῶν καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτ	»	1700	2900
12 Διὰ τὸ Τεῦχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ Δικαίου κτλ »	»	500	850
13 Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία ...	»	2000	3500

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον

1. Τῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ» ..... Δρ. 10.—
2. Δι' ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας .... » 25.—

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων ..... Δρ 300.
2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν » 10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν .... » 2.000
4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἕνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ. . . . . » 5.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν .. » 800
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν.. » 4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν ..... » 1.500

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆ Ἐφημ. Κυβερνήσεως

1. Τῶν δικαστικῶν προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων..... Δρ [illegible]

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι γραμματίου παραλαβῆς ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1938

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου